

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Woyzeck
de Georg Büchner
Versió i direcció: Marc Rosich

Del 17/09/14 al 05/10/14

Fitxa artística:

Del 17/09/14 al 05/10/14

Woyzeck

Autor: Georg Büchner

Traducció, versió i direcció: Marc Rosich

Repartiment:

Woyzeck: Carles Gilabert

Marie: Ester Cort

Tambor Major: José Pedro García Balada

El nen: Pep Garcia-Pascual

Andres: Adrià Díaz

Käthe: Ariadna Matas

Doctor: Santi Monreal

Capità: Ricard Sadurní

Música: Òscar Castellà

Vestuari: Laura Cabezas

Disseny d'Il·luminació: Bernat Tresserra

Imatge i vídeo: Isaias Fanlo i Playground visual moviment

Ajudant de direcció: Montse Butjosa

Producció i Comunicació: Irene Soler

Agraïments: Moritz, Munich, Fundació Palo Alto, Playground Visual Movement, Coordinadora d'Entitats de Poblenou i Miete SL.

Durada: 85 minuts

Una producció de Cia. Parking Shakespeare

Sinopsi:

Woyzeck torna a córrer. Com un esperitat. Com si estigués posseït. Per què corre? De què fugir? Què el persegueix? Potser justament corre pel que tots correm, fugim del que tots fugim i el persegueix el que, dia a dia, a tots ens persegueix. A *Woyzeck*, Büchner fa el retrat del procés de deshumanització que pateix el soldat protagonista com a conseqüència de les pressions del seu entorn social, pressions que es veuen exemplificades en els abusos directes del seu superior, el Capità, i en els experiments del Doctor local, que l'usa com a conillet d'índies per a les seves investigacions. A aquestes pressions, se suma la fredor i desconfiança de la seva parella Marie. La noia no pot fer altra cosa que distanciar-se del soldat davant el seu estat d'absència incipient i somiar amb altres objectius. Woyzeck enfolleix cada cop més i té visions cada cop més apocalíptiques, fins que es troba atrapat emocionalment en un carreró sense sortida i esperonat per un estrany sentiment de gelosia.

Presentació:

El passat desembre Parking Shakespeare va tornar a deixar el seu acostumat racó sota l'ombra dels arbres al parc de l'Estació del Nord per proposar el seu segon Parking d'hivern. Aquest cop, la companyia va ocupar una adusta nau industrial al complex de Palo Alto, al Poblenou, per presentar una nova versió de *Woyzeck*, la trencadora peça pòstuma de Georg Büchner (1813-1837). Ara, el muntatge s'emmotlla a l'espai de la Sala Beckett, mantenint tota la immediatesa de la posada en escena i tota l'essència d'una dramaturgia que repensa i reordena l'original per apropiarlo a les obsessions que avui ens assetgen a tots.

Woyzeck és el retrat del procés de progressiva deshumanització que pateix el soldat ras que dona nom a la peça. Les contínues tensions amb el seu entorn familiar i social el porten a un estat de creixent alineació i absència que el conduiran inevitablement a la follia i al crim. En la seva davallada als racons més foscos del seu cervell, hi contribueixen, com a màxims representants d'una societat castradora, el Capità, un superior avesat als tractes abusius; el Doctor, que considera el soldat el conillet d'índies perfecte per a les seves investigacions; i Marie, la seva parella i mare del seu fill de pocs anys, que somia a fugir el més aviat millor d'un home per al qual cada cop sent més por i repulsió per llançar-se als braços del primer mascle de debò que passa. Però aquests només són els caps visibles d'una maquinària social més complexa, cruel i sanguinària, que en el present muntatge veiem en acció a través dels ulls impertèrrits de l'innocent fill del protagonista.

Ara que s'acaba de celebrar el bicentenari del naixement de Büchner, la present adaptació de *Woyzeck* pretén ser un compendi d'alguns dels racons més reveladors de la visió del dramaturg. I així, sumant-se a la força de l'original, també hem utilitzat passatges d'altres peces teatrals signades per l'autor, cites de les cartes que va enviar a la seva promesa des de l'exili polític i, fins i tot, algun fragment dels informes mèdics del seu pare (que tot just s'acaben de publicar i que compten amb l'esfereïdor cas d'una noia que va intentar suïcidar-se empassant-se agulles de cap). D'aquesta manera, el muntatge es converteix en homenatge a una obra que en el seu conjunt és breu, però que amb la seva veu influent prefigura l'autor imponent que hauria pogut arribar a ser de no morir a la prematura edat de vint-i-tres anys.

Marc Rosich

Sobre la dramaturgia i la posada en escena:

La dramaturgia per al nostre *Woyzeck* parteix de la premissa de voler explicar de forma clara i directa la peça original en un muntatge que alhora funcioni com a vestit fet a mida per als vuit intèrprets de la companyia Parking Shakespeare. Així, el text de Georg Büchner (1813 – 1837), en el procés de traducció i dramaturgia, ha estat reformulat per tal que la posada en escena aprofiti al màxim el millor dels actius dels membres de la companyia. Segons aquesta estratègia, alguns parlaments han hagut de ser canviats d'ordre o reformulats per emmotllar-se a les peculiaritats de la posada en escena. La naturalesa fragmentària de l'original ha permès fer aquests moviments de text fàcilment, sense que l'esperit de l'obra se'n vegi gens ressentida. I potser és també per aquesta raó, per la seva aparent incompletesa i la fragmentació en seqüències curtes i sobtades, que *Woyzeck* sempre s'ha considerat una de les peces precursors de l'expressionisme alemany.

Fins i tot, vistos els vasos comunicants temàtics que hi ha en la curta, però intensa, obra completa de Büchner, així com la permeabilitat que ofereix l'estructura de la peça, hem obert la dramaturgia a materials de tot tipus sorgits de la ploma de l'autor alemany, tots ells sota el denominador comú dels temes en què se centra la nostra mirada sobre l'obra original. Totes aquestes transformacions són conseqüència directa de la lectura que fem de la peça per al nostre muntatge i que pretén mostrar com els condicionants repressors de la societat exploten al soldat *Woyzeck* i com les formes pròpies d'abús amb què aquesta societat el castra l'empenyen a la bogeria i després al crim.

La posada en escena va néixer l'hivern de 2013 a una antiga nau industrial dins del recinte de Palo Alto, al Poblenou. L'interior de les parets de la nau, un espai diàfan però amb caràcter propi, conservava la seva patina original. A l'exterior, just a la porta d'entrada, s'erigia una de les altes xemeneies de l'antiga fàbrica. Per a nosaltres, va ser evident que l'espai mateix ja ofería un marc perfecte perquè hi poguéssim representar aquesta obra, que no és sinó la tragèdia d'un home senzill que enfolleix i es veu empès al crim per culpa de la pressió que exerceix sobre ell la societat del moment, un món en què ja començaven a prefigurar-se les relacions d'ús i abús de la revolució industrial. Ara, la proposta nascuda a la nau de Palo Alto, amb el públic assegut a banda i banda d'un espai central a mode d'ampla passarel·la, s'emmotlla a la perfecció a l'espai longitudinal de la Sala Beckett.

L'ús de la música popular és un dels ingredients més importants de l'obra original. Les cançons del folklore alemany, omnipresents en tota la peça, s'imbriquen de manera estranya en l'acció i acompanyen *Woyzeck* en el seu procés psicòtic. Una d'aquestes cançons, en una de les escenes de l'inici de l'obra, és la que Marie canta a la vora del llit mentre el seu fill dorm. Tenint com a inspiració aquesta tonada, hem volgut prescindir de molts dels temes de l'original per construir, en comptes, una proposta musical particular, que té com a base tot un entramat de cançons de bressol (totes elles també extremes del folklore alemany). D'aquesta manera, les al·lucinacions cada cop més extremes de *Woyzeck* tenen com a contrapunt el to narcotitzant d'aquestes melodies, amb el seu bressolar lent. De fet, per a nosaltres aquestes cançons vénen a ser una representació més de la pressió que exerceix tota la societat sobre *Woyzeck*, una pressió que sembla amable i innòcua però que, gota a gota, el bressolarà fins a la fi.

Marc Rosich

L'autor :

Georg Büchner

(Goddelau, Hesse-Darmstadt, 1813 - Zuric, 1837)

Dramaturg alemany i escriptor de prosa. El talent de Büchner és generalment tingut en gran estima a Alemanya. Es considera que, de no morir tan jove, haguera adquirit la importància de Johann Wolfgang Von Goethe i Friedrich von Schiller.

Després d'especialitzar-se en idiomes, incloent-hi llengües modernes (francès, italià i anglès), va estudiar medicina a Estrasburg. Allà va conèixer la literatura francesa i el pensament polític. L'any 1835 va traduir dues obres de Victor Hugo: *Lucrece Borgia* i *Marie Tudor*. Dos anys després, la seva dissertació *Mémoire sur le Système Nerveux du Barbeaux (Cyprinus Barbus L.)* va ser publicada a París i Estrasburg. Va ser influenciat per les teories comunistes utòpiques de François-Noël Babeuf i Claude Henri de Rouvroy, comte de Saint-Simon.

Mentre continuava els seus estudis a Universitat de Gießen, va formar una societat secreta dedicada a la causa revolucionària. Va imprimir pasquins anomenats *Der Hessische Landbote*, dedicats a l'educació política (o adoctrinament, depenent del punt de vista) dels camperols. Tanmateix, en ser traït, Büchner va haver d'abandonar Alemanya i fugir a França.

L'any 1835 va veure publicada la seva primera obra teatral, *Dantons Tod (La mort de Danton)*, seguida per *Lenz* (que aviat va ser prohibida). L'any 1836 va escriure la seva segona obra teatral, *Leonce und Lena*. La seva obra inconclusa i més famosa, *Woyzeck*, és la primera obra literària en alemany amb personatges pertanyents a la classe treballadora. Publicada pòstumament, va ser la base de l'òpera *Wozzeck* d'Alban Berg, estrenada l'any 1925. Va morir a Zuric, poc després d'haver donat una classe a la Universitat, als 34 anys.

Marc Rosich

(Barcelona, 1973)

Marc Rosich és dramaturg, director d'escena i traductor, s'ha format a l'Obrador de la sala Beckett i actualment forma part de l'equip directiu d'Òpera de Butxaca i Nova Creació. És col·laborador habitual de Calixto Bieito. Ha signat amb ell les versions de *Leonce und Lena* (Munich), *Camino Real* (Chicago), *Forests* (Birmingham), *Don Carlos* (Mannheim), *Tirant loBlanc* (Franckfurt) o *Plataforma* (Edimburg). Entre les seves obres com autor teatral, cal destacar *La dona vinguda del futur* amb Guille Milkyway (TNC, dir. Marc Rosich), *Car Wash* (Romea/ Stuttgart, dir. Annette Pullen), *Rive Gauche* (Sala Muntaner, dir. Rafel Duran), *Vittoria* (Festival LOLA, dir. Antonio Calvo), *Surabaya* (Romea, dir. Sílvia Munt) i *Copi i Ocaña* (Tantarantana, dir. Julio Álvarez). Per al TNC ha signat les adaptacions dramàtiques de *Mequinensa* (dir. Xicu Masó), *Pedra de Tartera* (dir. Lurdes Barba) i *Mort de dama* (dir. Rafel Duran), així com també són seves les dramaturgies de *Falstaff* pel CDN (dir. Andrés Lima), de *Hedda Gabler* per al Teatre Lliure (dir. David Selvas) o la de Carles Riba de l'*Odissea* d'Homer (Temporada Alta/Grec, dir. Antonio Calvo). Rosich va ser nominat per *Rive Gauche* al millor text als premis Butaca 2011 i va rebre el premi de la crítica a la millor dramaturgia per *Tirant lo Blanc*.

D'aquest autor, a la Sala Beckett s'hi han pogut veure *Party Line* (2007) i *N&N (Núria i Nacho - Una parella jove busca pis a Barcelona)* (2008). Properament s'hi podrà veure la seva versió del *Woyzeck* de Georg Büchner (2014). A més a més, ha impartit nombrosos tallers i seminaris de dramaturgia a l'Obrador de la Sala Beckett.

Més info: <http://www.catalandrama.cat/autors/rosich-marc>

Els actors:

Carles Gilabert

Membre de Parking Shakespeare. Ha passat per l'Estudi Nancy Tuñón i fet cursos amb Victoria Szpunberg, Marc Martínez, Ang Gey Pin, Esteban Labari, Paco Zarzoso, Núria Candela... Ha passejat les seves dots interpretatives per tots els mitjans: damunt d'un escenari en muntatges com *Si existeix, encara no ho he trobat*, *Paisaje sin casas*, *180° de cel*, *Julieta & Romeo*, *Entre pocs i massa* i *4 bailes*; a televisió, a banda de ser el 8 de la campanya de publicitat de 11811 a *El cor de la ciutat*, *Los hombres de Paco* o *Escenas de matrimonio*; i al cine en pel·lícules com *Lo mejor que le puede pasar a un cruasán* i *Mala uva*. Com a membre de Parking Shakespeare ha treballat a *L'amansiment de la fúria*, *La comèdia dels errors* i *Treballs d'amor perduts* i *Nit de Reis*. A més, ha fet titelles i ha experimentat amb cavalls.

Ester Cort

S'ha format com a actriu a L'Institut del Teatre de Barcelona en l'especialitat de text. Ha fet cursos de formació amb Coralina Colom, Salvador Oliva, Javier Daulte, Marc Fonts i Pawel Rouba entre d'altres. Va estar becada per l'Institut del Teatre per a participar en un curs internacional sobre la commedia dell'arte a San Miniato. És cofundadora de la Companyia de commedia dell'arte Dei Furbi. Amb la Companyia Viuda de Iguana e Hijos ha participat en *El Projecte Alfa* i *Els Malvats* de Biel Perelló i dirigides per Jordi Frades. I amb la companyia Parking Shakespeare ha participat a *Nit de Reis*, *Treball d'amor perduts*, *El somni d'una nit d'estiu*, i *L'Amansiment de la fúria*. Ha participat en els muntatges teatrals *Gata sobre teulada de zinc calenta* i *The End*, dirigides per Alex Rigola, a *La parella és...* de Josep Pere Peyró, a *La història d'un soldat d'Stravinsky* dirigida per Toni Mira i a *La més forta d'Strinberg*, dirigida per Francesc Cerro. A la televisió participa a *La Riera* i ha participat en sèries com *Nàufrags*, *Porca Misèria*, *Sabies que ..?* i *El cor de la ciutat*. Ha participat en la telemovie *Pulso*, *Jugar a matar*, de Tele5 i Fausto Produccions i ha protagonitzat diferents curtmetratges.

José Pedro García Balada

Es llicencia en Filologia Hispànica on forma part del grup de teatre de la universitat a càrrec del director i pedagog Ricard Boluda. Tot seguit es llicencia en Art Dramàtic -interpretació- a l'Institut del Teatre de Barcelona. És aquí on treballa amb directors com J.M. Mestres, M. Puyo o P. Anton Gómez. També es forma en tècnica de cant amb D. Aldea, M. Carrero, X. Torres o M. Cobos i dansa amb A. Aguelles, A. Guerra, M. Colomer o Carles Sales entre d'altres. Rep la beca de Sant Miniato –Itàlia- que atorga l'Institut del Teatre per estudiar amb J. Sanchis Sinisterra. Forma part de la cia. Carles Santos (*El Compositor, la cantant, el cuiner i la pecadora*) (TNC), Els Comediants (*Les 1001 nits*) o La Cubana (*Cómeme el coco, negro*). També treballa amb directors com J. Prat i Coll a *La festa* (Temporada Alta), C. Smuchtz a *Nòmades* (Festival Teatre Sitges), P. Pla a *Cyrano de Bergerac* o L. Barba *Pedra de Tartera* (TNC). Forma part de Parking Shakespeare on participa en totes les produccions. En televisió treballa presentant el programa pel canal 33 *Escena*, o en les sèries *L'un per l'altre*, *Majoria Absoluta* o *la Riera* i per TVE a *Águila Roja*. En cinema intervé en pel·lícules com *L'estació de l'Oblit* de Cristian Molina o *El silenci abans de Bach* de P. Portabella. Acaba de rebre el certificat de suficiència en la investigació pel Doctorat en Arts Escèniques (U.A.B.) Ha participat en “L’Auca del Born”, espectacle inaugural del Tricentenari Bcn i El Born Centre Cultural.

Pep Garcia-Pascual

Actor, director i productor, a més de ser el director artístic de la companyia Parking Shakespeare, i d'haver participat com a actor a tots els projectes de la companyia. Va ser el director i productor de *L'Amansiment de la Fúria*, primer projecte de Parking Shakespeare, així com de l'espectacle *El Pau i la Maria en Concert*. Es va diplomiar en interpretació a l'Estudi Nancy Tuñón i va completar els seus estudis a la Gaiety School of Acting de Dublín. Al teatre, ha participat com a actor entre altres a *The Comedy of errors* de W. Shakespeare, dirigida per Kristian Marken; *La Tanca* de Josep-Pere Peyró; i *Rom and Vodka* de Conor McPherson, amb direcció de Mireia Cirera i que va fer gira a Nova York i Dublín. Al cinema, ha actuat als llargmetratges *La mujer del anarquista* de P. Sher i M. Noëlle, i *Romasanta* de Paco Plaza. Ha dirigit i protagonitzat els curtsmetratges *La Paperera*, *Curso de alemán* i *The Bench*. i el videoclip *Petit Buda* de Projecte Bu. Ha estat col·laborador del programa de ràdio *El Món a RAC1*, i ha fet d'ajudant de direcció de Pep Pla a *Cyrano de Bergerac* i a *Kvetch (neures)*.

Adrià Díaz

Estudia interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona i al Col·legi del Teatre. Com actor participa en les obres *Nit de Reis*, *Treball d'amor perduts*, *La Comèdia dels errors* i *El somni d'una nit d'estiu* amb la Companyia Parking Shakespeare. També participa en la gira de *L'Amansiment de la Fúria*. Participa en les lectures dramatitzades dels cursos de dramatúrgia de la Sala Beckett dirigides per Glòria Balaña. Amb la Companyia La Gata Borda, participa en els muntatges *M'agraden les fruites del bosc*, *Petites Ocupacions* i *M'agraden les fruites Tropicals*.

Ariadna Matas

Actriu, cantant i titellaire. Graduada a Nancy Tuñón, ha completat la formació amb Ferran Madico, Konrad Zschiedrich, Boris Rotenstein i Roger Bernat entre d'altres. En teatre ha fet temporada a Barcelona amb totes les produccions de Parking Shakespeare, a la Biblioteca de Catalunya amb *Temps Mort* de Joan Solana (Temporada Alta) i al Poliorama amb Tanaka Teatre (Cia de la qual és cofundadora). En cinema, a la telemovie *La otra ciudad* dirigida per Silvia Quer i el curt *Diari de Càmera* de Francesc Font. En televisió ha estat actriu a la sèrie *Ell@s* d'Antena3; presentadora a *3.0* de TV3; i titellaire a *Pol&Cia* de TV3. Ha estat vocalista de varis grups de música i també ha actuat com a cantant en diferents Cafè Teatres.

Santi Monreal

S'ha format a l'Institut del Teatre de Barcelona en l'especialitat de text i a l'Escola de Teatre la Casona. Ha realitzat cursos amb Fernando Piernas, Cesc Gay, Carol Rosenfeld, Coralina Colom, Salvador Oliva, Peter Claight, Javier Daulte i Pawel Rouba entre d'altres. Professionalment ha treballat al Teatre Nacional de Catalunya amb *Dissabte, diumenge i dilluns* i *Primera Plana*, a les ordres de Sergi Belbel i al *Cafè de la marina* dirigida per Rafel Duran; Amb Juan Carlos Martel a *Atemptats contra la seva vida* i *Push Up 1-3*. És Fundador de la Cia. Viuda de Iguana e Hijos on sota la direcció de Jordi Frades ha participat en els Malvats i al Projecte Alfa. És cofundador de la Companyia de *commedia dell'arte* Dei Furbi i ha participat en els seus tres primers espectacles: *Scherzo*, *Divertimento!* i *Tocata i fuga*. Ha fet cine (*Diario de una ninfomana* i *myway*) televisió (*El cor de la ciutat*, *La Señora*, *La Riera*), ràdio, doblatge i ha participat en diversos curts entre els quals destaquen *Eròstrat* i *Buit*. És Membre de la Companyia Parking Shakespeare des del 2009 i ha participat en tots els seus espectacles. Des del 2012 és Director Artístic de Parking d'Hivern.

Ricard Sadurní

Actor habitual de Parking Shakespeare. S'ha format a l'Institut del Teatre de Barcelona en l'especialitat de Text i al Col·legi del Teatre. Workshops a Holanda i Regne Unit. Al cinema ha treballat amb Jaume Balagueró i Angelo Longoni. A televisió *Gavilanes* (A3), *Cuéntame cómo pasó* (tve), *13 anys i un dia* (TVC), *Nàufrags* (BTV), *Porca Misèria* (TVC), *Pets and Pets* (TVC), *Majoria Absoluta* (TVC), *Plats Bruts* (TVC), *Club Súper3* (TVC). En teatre ha treballat amb Comediants, l'Avalot, en 9 edicions del Passatge Insòlit i en totes les edicions de Parking Shakespeare. És el responsable de Pelevin Produccions.

La companyia: Parking Shakespeare

Parking Shakespeare és una companyia que cada estiu ofereix una comèdia de Shakespeare a l'aire lliure i amb entrada gratuïta. Creada el 2009, es forma amb la idea anglosaxona de representar les obres de William Shakespeare en parcs públics. Es tracta d'una proposta que no requereix escenografia, ni equipaments de so i llums i que tot el protagonisme recau en el text i en els actors. L'últim espectacle de la companyia, *Nit de Reis*, dirigida per Iban Beltran es va estrenar el juliol de 2013 al Parc de l'Estació del Nord de Barcelona. Anteriorment i en el decurs d'aquests cinc anys hem fet els muntatges següents, sempre a l'Espiral dels til·lers al Parc de l'estació del Nord de Barcelona:

2014 *Molt soroll per res*, d'Israel Solà
2013 *Nit de Reis*, dirigida per Iban Beltran
2012 *Treballs d'amor perduts*, dirigida per Marilia Samper
2011 *Somni d'una nit d'estiu*, dirigida per Joan Maria Segura
2010 *La comèdia dels errors*, dirigida per Miquel Àngel Ripeu
2009 *L'amansiment de la fúria*, dirigida per Pep Garcia-Pascual

L'abril del 2012, la companyia va ser convidada al Sonnet Sunday, organitzat al Shakespeare's Globe de Londres. Parking Shakespeare va representar la llengua catalana. Els trets característics que defineixen la nostra proposta són un espai no teatral i circular, mínima utilleria i absència d'escenografia i equip tècnic. El director del muntatge és escollit per la companyia cada any. El públic fa una aportació econòmica voluntària al final de l'obra

Parking d'hivern

Donada la bona acollida durant aquests anys i com que la companyia tenia ganes de continuar treballant junts, vàrem voler donar un pas més. Seguint la mateixa idiosincràsia a la qual hem

estat fidels a l'aire lliure, vàrem realitzar un Parking Shakespeare a l'hivern: un Parking d'Hivern. Parking d'Hivern es caracteritza per fer obres dramàtiques, en espais no teatrals i amb entrada gratuïta a l'hivern. El condicionant del clima va fer que la companyia decidís representar textos dramàtics, fent un paral·lelisme amb el fred, el recolliment, la foscor dels dies curts i les condicions climàtiques més dures. Aquestes condicions més incòmodes no les trobem en una sala convencional sinó en espais no teatrals que també sumin a la proposta escènica, aprofitant els elements intrínsecs de l'espai per a que ens proporcionin l'escenografia. Tenim ganes d'apropar la cultura a tothom i de la mateixa manera que la nostra proposta és singular en el fer, també ho és en el com. Tenint en compte la situació actual de crisi econòmica, l'entrada és gratuïta i només si el públic vol, pot col·laborar en el projecte fent una aportació voluntària un cop acabat l'espectacle. L'any 2012 va haver-hi la primera edició de Parking d'Hivern amb l'obra *Pell de Mercuri* de Phillip Ridley, dirigida per Antonio Calvo a l'espai per a la Creació Fabra i Coats amb gran èxit de crítica i de públic, que ens va animar a continuar l'any següent amb *Woyzeck*.

Parking Shakespeare

Cursos i Activitats relacionades:

Menys és més: taller de provocació de peces teatrals curtes

amb Marc Rosich

del 13/10/14 al 31/10/14

Curs especialitzat de dramaturgia

9 sessions (27 hores)

Curs especialitzat amb què, en el transcurs de tres setmanes, s'intentarà provocar el naixement de peces de teatre breus, d'entre deu i vint minuts, ja siguin escenes tancades en elles mateixes com les llavors d'una possible obra més llarga. L'escriptura teatral demana concisió per encertar el blanc i punteria per fer diana. Sense oblidar els estímuls propis que necessita la imaginació, posarem a prova aquesta destresa tot cercant el moll de l'os de les escenes, segons el famós precepte de Beckett: "menys és més". A través de propostes de joc i premisses lúdiques, suscitarem el naixement de personatges d'interès immediat i motivarem entre ells conflictes de combustió espontània, d'aquells que encenen la flama de la teatralitat.

Amb la col·laboració de la Fundació SGAE

**Sala Beckett/Obrador
Internacional de Dramatúrgia**

Alegre de Dalt 55 bis
08024 Barcelona
www.salabeckett.cat

info@salabeckett.cat
premsa@salabeckett.cat

segueix-nos també a facebook i a Twitter @salabeckett

Espai subvencionat per:

Amb la col·laboració de:

